

Vragen aan de Fontein

‘LAAT DE KINDEREN TOT MIJ KOMEN’

(Mt 19:14)

(2)

VRAAG:

Als een klein kindje wordt gedoopt, wordt in het doopformulier en de preek de gemeente geregeld herinnerd aan de geschiedenis, dat de Heiland de kinderen omarmt en zegent. De relatie tussen dat zegenen van de Here en de kinderdoop is mij niet helemaal duidelijk. Kunt U dat eens uitleggen?

ANTWOORD:

Zoals U zich ongetwijfeld zult herinneren, heb ik, alvorens direct in te gaan op de gestelde vraag, in het vorige artikel eerst aandacht besteed aan de context waarin Mt 19:14 voorkomt. Het vers waarover in het verleden zoveel misverstand is ontstaan, luidt:

‘Laat de kinderen geworden en verhindert ze niet tot Mij te komen, want voor zodanigen is het Koninkrijk der hemelen.’

Als de Here Jezus zegt: *‘want voor zodanigen is het Koninkrijk der hemelen’*, wil dat niet zeggen, dat kinderen per definitie in de hemel komen. Ik ben het met MacArthur eens als hij opmerkt, dat het Koninkrijk der hemelen bevolkt zal zijn door twee groepen, nl zij die als klein kind op zeer vroege leeftijd zijn overleden en zij die oprecht, zonder pretentie, in alle kinderlijke openheid en eenvoud in de Here Jezus geloven.

We mogen op grond van Mt 19:14 beslist niet van de veronderstelling uitgaan, dat de Here Jezus kleine kinderen voortrekt. Van Bruggen brengt de situatie prachtig onder woorden: *‘Deze kinderen staan goed voorgesorteerd voor het hemelrijk!’* Er staat niet voor niets *‘voor zodanigen is het Koninkrijk der hemelen’* of zoals de NBV vertaalt: *‘want het koninkrijk der hemelen behoort toe aan wie is zoals zij’*. Kleine kinderen geven vaak blijk van groot vertrouwen, overgave, kwetsbaarheid, bescheidenheid en afhankelijkheid. Wij, als volwassenen, moeten leren om te geloven als een kind, geloven met groot vertrouwen in onze Heiland, geloven met overgave. We moeten ons in het geloof kwetsbaar, bescheiden en afhankelijk durven op te stellen. De woorden van de Heer herinneren mij aan hetgeen Hij in de Bergrede reeds heeft opgemerkt (Mt 5:3). Leest u maar eens na. Mt 19:14 is niet bedoeld als een ode aan kinderlijke onschuld en geeft als zodanig geen enkele aanleiding voor verheerlijking van het kind, maar moedigt ons daarentegen aan om ons helemaal over te geven aan onze hemelse Vader, onze Abba (Mt 6:9; Ro 8:14vv).

Het is opvallend, dat in de ‘Nederlandse Geloofsbelijdenis’ (art. 34) en de ‘Heidelbergse catechismus’ (zondag 26 en 27) nergens de relatie wordt gelegd tussen de besnijdenis, de kinderdoop en de woorden van de Heiland in Mt 19:14, terwijl het Doopformulier dat wel doet, wellicht in navolging van hetgeen we lezen in de ‘Institutie’ van Calvijn (Hfdst. 16). De zorgvuldige lezer zal ontdekken, dat deze Kerkhervormer in verlegenheid komt, als hij met het oog op het woord ‘zodanigen’ de doop wil verbinden met bovengenoemde tekst.

Als de Here Jezus verontwaardigd (Mr 10:14) de discipelen tot de orde roept met de woorden *‘en verhindert ze niet tot Mij te komen’*, dan is dat niet, omdat de discipelen bewust een blokkade wilden opwerpen voor de kinderen om in het Koninkrijk van de hemel te komen (Calvijn), maar omdat de ze verkeerde prioriteiten stellen. Er zijn theologen die in de woorden *‘en verhindert ze niet’* een primitieve doopformule lezen (o.a. Cullmann, v.d. Brink), om reden dat het werkwoord ‘verhinderen’ in het N.T. voorkomt in bepaalde doopsituaties (Mt 3:14; Hnd 8:36; 10:47; 11:17).

M.i. is het onlogisch om het ww. ‘verhinderen’ te verbinden met de doop en wel om de volgende redenen:

1. Er was toen de Here Jezus deze woorden sprak nog helemaal geen sprake van de doop zoals wij nu kennen.
2. In Mt 19:13-15 wordt door de Here Jezus op geen enkele wijze het onderwerp ‘doop’ aan de orde gesteld.
3. Ik ben nagegaan hoe vaak het Griekse werkwoord ‘koluo’ (= verhinderen, verbieden, beletten enz.) in het NT voorkomt. Het blijkt, dat het werkwoord daar 23x voorkomt en slechts 4x in combinatie met ‘doop’. De conclusie dat in Mt 19:14 verwezen wordt naar de doop op grond van het feit, dat in deze tekst het werkwoord ‘verhinderen’ voorkomt, is op zijn minst zeer dubieus.

Het antwoord op de gestelde vraag is dan ook, dat er m.i. geen enkele relatie bestaat tussen de woorden van de Heiland zoals wij die kunnen lezen in Mt 19:14 en de doop. Laat ik duidelijk zijn, dit vers spreekt niet over kinderdoop, niet over geloofsdoopt, niet over het verbond, niet over geloof van de ouders of het geloof van hun kinderen. De Heer houdt de mensen, ook ons, in deze tekst een spiegel voor. Willen wij, als volwassenen, in nederigheid, afhankelijkheid en vertrouwen een voorbeeld nemen aan de kleine kinderen?

Overigens is het goed erop te wijzen, dat het ‘Doopformulier’ volkomen gelijk heeft, wanneer het aangeeft, dat ‘onze Here Jezus Christus zijn bloed ook voor de kinderen der gelovigen heeft vergoten’ en tevens de ouders oproept de kinderen op te voeden ‘in de vreze des Heren’ en ‘hen door onderwijs en voorbeeld voor te gaan op de weg des levens’. Ieder kind is door God geschapen en kostbaar in Zijn ogen (Ps 139:13-14; 127:3). Niet alleen als ouders, maar ook als gemeenteleden dienen we altijd oog te hebben voor de kinderen, zowel in het onderwijs (Ef 6:4; 2Ti 1:5; 3:15; De 6:6,7), de liturgie als het pastoraat.

De Here zegene U!!

Br. Kees van der Bijl (kvdbijl@gmail.com)